

Acte unich

i Combulls!

Pessa en lacte y en vers

per

A. $\frac{7}{r}$

- 1877 -

1881

1881

1881

Embills!

=

Pessa en un acte y en vers,

per

W. F.

=

1877.

-

Handwritten text, possibly a name or title, appearing as a faint bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, possibly a name or title, appearing as a faint bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, possibly a name or title, appearing as a faint bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, possibly a name or title, appearing as a faint bleed-through from the reverse side of the page.

Handwritten text, possibly a name or title, appearing as a faint bleed-through from the reverse side of the page.

Personas.

Rafel.

Ignaci

Sr. Llopió.

- La acció passa en Barcelona. - Epoca actual. -

IN

TRIA MIO SI

A

Acte unich.

La escena representa un cuarto de terrat. Meobles pobres: a la dreta una taula de fusta blanca; al racó de la esquerra una cortina que figura tapá un catre: una finestra a la dreta que dona al carré y al fondo una porta de entrada.

Al aixecarse 'l teló estara' Yg.

naci mitj ajessat entre dos ca-
diras y a la finestra figurant
que parla ab una noya del
primer pis del devant.

Escena 1.

Ignaci.

No senyora, no, de noya
no n'hi enganyada may cap.

(los punts suspensius figura que parla ella)

Jo a' un home aixis, li daría
garrot... creguim... que hi farà,
massa bon cor... ja ho pot di...

En el Prado catalan ?

Ay, cada cop que recordo
 quant ballabam aquell vals
 aquells sospirs que l'lenyaba
 lo mateix que un gos cansat.

.....
 Jesus y qu'es susceptible
 jo comparo 'l sospir.... ca'!
 jo compararla ab un gos?
 no soch tant mal educat....

Com feya tanta caló....

Voste' es molt cruel... si... ja,

ab tants cops de demanarli
 no volermel deixa' may;
 fins a un estrany se li deixa
 un vano... Per mi' acabat.

Que no vaig pagá 'ls bistecks?

y qui ha dit cosa semblant?...

El mossó?... Oh! de veras?

deixil esta', ja vindrá

perque li dongui l'anguila;

si tinguis lo que hi donat

d'anguila a tots els mossos

ja'm podria retirar'.

.....
Lu'es xarraire la portera;

hasta aixó li ha explicat?...

l'hem tret a jo y un amich

un unsa dels empedrats...

Un que esta' ab mi... no senyora

es jadri com jo?... Si ho sab

que es vosté' la meua novia?

No, no, no l'hi de dit may.

Li sembla si 'm darà el si
 el seu pare?... Ben pensat,
 vostè el tanteja primer
 y com ho sabré?... Ah, ja,
 lliga ab un fil la resposta
 y me la tira... ja ho sab,
 y una pedra perquè pesi...
 hasta luego... bé...

(se separa de la finestra)

Ah, ja,
 es diu Rosa, es rossa y rica
 vaja uns tres noms mes salaus;
 jo no conech a son pare
 ni crech haberlo vist may
 pro diu que l'estima, molt

y pot si' no ho negava.

Muxoni que aquell no ho senti,
que de cuantas s'ha enterat
s'atravessa y me la pren.

(se sent un badall fort.)

fuera ja s'ha despertat.
anem a cobra' l' bitllet.

(se'n va.)

Escena 2.

Rafel.

(dintre.)

Ygnaci... Da sera' allà.

(mort)

Ygnaci... Ygnaci... Da es jora;

quins somnis... no mes somiant
 que treya unsa... que es preciós
 somia' diners... Ah ah ay!...

(badallants anantse vestint.)

Al pensar que hi ha' un Girona,
 un Salamanca... que 'n fan
 dels diners? a mi 'm faria
 fastich el tenirne tants;
 ara un unsa es altra cosa,
 be, si, be, ja ho trobaran.
 Deu va' di' qu'es tant dificil
 salvarse un rich, com passa
 un bou per l'ull d'una agulla;
 si, si, que 'ls vagin contant,
 et dia de la trompeta
 seran tots els mal de caps;

nosaltres els pobres, si,

que ho tindrem d'allò més gran;
pero encara es un xich lluny.

!quin vestit; n'haig de compra'
un altre, lo que 'm sab greu

que aquest no sigui pagat;

barret... l'has tret... a' la rifa

deuràs el queda' cessant;

pobre company de fatiga,

dos anys que t'portaba al cap...

en Prats també t'heu deu

que encara t'ha de cobra'.

Casi et deixo ab sentiment!...

Cuantes voltas m'has librat

dels acreedors, posante

d'un cop de puny sobre 'l nas;

ab tot 'l temps que t'hi dut
 has sigut l'amich leal,
 m'has aixugat 'l suó
 en el temps canicular
 y m'has guardat de la pluja
 sens una queixa ni un ay;
 tu al fi 's veu ahont camina,
 'l teu fi 's veu quin serà;
 potré si t'agafa un cego
 siguis caixa de caudals,
 potré acabis 'ls teus dias
 en el cim d'un colomá
 fent evolucions gimnásticas
 com els va' acaba' en Leotart.
 Pero yo qui soch? que penso?
 d'hont vinch? hont estich? hont vaig?

Encara m'entristiria;
au, ja estàs llest, o revuar.

(li pega una puntada de peu y'l

tira per la finestra) Mirant al front

(Ah! es ella)... Servidor.

(mirant a baix.)

(Que no'm vegi la d'abaix.)

Ay, sí, sí; y que es tranquila.

(sent com ha fet l'Ygnaci.)

Bé, es un vici, n'he llençat
al menos vuit, ab dos dias.

- L'hi diré: com en tinc tant...

- Això li diré al seu pare?

perque estich en el pis quart?

(Ell deu está en el primer,

sí, sí, sí, ves cantant,

jo 'l que voldria pescarte...

Que n'ets de burra, ah, ja!)

- Oh! te' raho', qui l'hi nega...

(filla d'un municipal.

- Ay, papa!) Home, de veras?

Deixil esta' el seu papa.

L'home y la dona son libres,

aixis va' queda' apuntat

demunt del pont d'Alcolea,

o sino ho pot pregunta.

- Quin ofici tinch jo?... prou,

es un de mol general;

visch de renda... no l'hi agrada?

ja ho crech, la cuestio' son naps.

- Ay, no no; no 'm vingui ab peros;

el pero per mi es fatal,

sino pel però seria
millonari, si el papà
hagués tret quant era viu
la primera de Nadal,
però may va' pogue treurerla.
Yo fóra avuy afamat
metje ab el temps que ho cursaba
però... 'm van desaprobá,
y en fi; 'm persegueix el però
ab tal ira fa' tants anys
qu' es un bocable que vaja
voldria veure'l cremat.

- Que diu que ve'... ay, ja' l' veig.
(son pare.) Pari: mal llamp,
ha anat al carré, y la cull;

~~yo tancó.~~ ¡P' tich fresch

(ho fa' espantat.)

Y l'hi he posat
el meu nom; vaya una pega;
y esta' cla' que alli veura'
que l'hi demano que falti
a' un manament delicat.

Ba', ba', que surti com vulgui:
total renyirem, que hi fa'
La que yo vuy es a' l'atre
que enciar que no m'ha viit may,
antes d'ahi per D. Magi'
la vareig fe' demana',
es diu Rosa, es rossa y rica
en cuant tingui el si' lograt
m'hi presento y ella... vaja,
crech que puch mol ben ana',

Ay, ay, quin soroll de botas,
si serà 'l municipal.

(va a la porta)

Ell mateix; en hont m'amago?
Lui sab si m'vindrà a mata.
Si pogués escala amunt...

(al anar a sortir se topa ab D. Llo-

pis que ve ab una carta a la mà.)

Es tart.

Escena 3.

Dit - Llopis.

Llo. Deu lo quart. No sab
de qui es aquesta carta?

Ra. Aquesta carta? (Ay, ay!)

Llo. Això es la seva sentència
de mort.

Ra. (sorpres.)

Com! que?

Llo. Triarà

las armas que més li agradin.

Ra. Oh, no me'n agrada cap.

Llo. (trayent una pistola)

Donchs encomanis a' Deu:
té un minut.

Ra. (Ràpid) Soch protestant.

Llo. Vaya un protestant mes ^{assa} ~~magre~~.

Ra. Pero home, ja esta' enterat
de si soch jo qui l'ha ofès?

Llo. Encara m'ho negarà?

Tinch las senyas; ~~magre, atterat;~~ ^{finch las senyas;}

per ella estich enterat.

Ra. Donchs li dich que s'erra.

Llo.

(crisant.)

Un mu-

nicipal no s'erra may.

Ra. (Ah! ja m'acut una idea.)

Segons estich enterat
el que vostè busca es
un que està ab mi.

Llo.

Estan plagats?....

Ra. Si senyo.

Llo. — Y es Din Rafael?

Ra. No s'na de di, es clà.

~~Llo.~~
~~Ra.~~

Unicament que ell es rich,
molt. (Com jo, si ja no ja.)

El seu pare es un pages
riquissim de la Bisbal,
y jo soch ~~molt~~ pobre; es di pobre,
si convingués... potse' aviat
li ensenyaria mitj' unsa

Llo. (cambiant de to.)

Es di que 's rich!

Ra. Oh! no sab
lo que 's te'.

Llo. Y li ha dit
si ab això d'ana' encerant
la noya ho fa' ab bon fi?

Ra. Si algun cop me n'ha parlat
be' m'ho ha dit.

Llo. Es que la noya
es de totas prendas, val

lo que no val el jovent
que avuy dia va pujant
y per compartí els diners
un altre no 'n trobará;
no guanya mes fent camisas
que trenta o cuarenta rals
la semana, donchs amigo
'ls he sab tant ben gasta'
que sempre va de primera;
botas de xexanta rals,
vestits de llana, toquillas,
mitjas finas...

Ra.

Tantas n'hi ha'

que fan també iguals miracles.

Llo. Donchs, jo no 'n coneixo cap.

Y quant podre veure 'l jove

aquet?

Ra. Oh, no pot tarda'.

M. — Donchs torno tot de seguit:

miris que soch puntual.

Jo aqui hont me veu, tinch la fulla

de servey com no n'hi há;

la noya val, pero yo

valch tan com ella; jo faig

mes que quatre del meu cos;

cap pinxo 'm ja' recula',

soch el fantasma d'aquells

que no escombrari aviat,

y si m'entregan cent bolas,

son cent gossos al cataix,

que ab la cara li conech

al que no l'ha de menja'.

Dels de la Barceloneta
soch dels pochs que van quedá;
ab un cop d'ull prenh el número
del carro que hagi fet mal,
en fi digali a n'el jove
que l'ha vingut a troba
la fortuna, perque sogres
com jo, son pochs y van carts.
(v'n va.)

Ra. No, no m'espero... cuant vingui
l' Ignaci toquem 'l dos;
ab l'unsa 'ns arreglarem,
que si tornaba aquet llop
descubria tot el marro,
y com que es animalot
podria fe' una bestiesa.

(parlant un sobre-tots bonat.)

Ah, ja, ja ja, ja ho tinch tot.
 L'Ygnaci també du a sobre
 (sunt Ygnaci)
 lo seu, tots aquets trastots
 son llogats... prou que vindrà
 per ell 'l senyo Sunyol.
 De barret me 'n comprare
 un al surti... au, al touch.

Escena 4.

Rafel - Ygnaci.

(Ygnaci a la porta aturat ab 'ls cabells
 al front y 'l barret al clatell, curat
 de brans.)

Ra. Ygnaci!... (~~aturat a davant~~)

(reculant fins a primer terme - Ygna.

ci va a parla.)

No busquis taps.

Yg. Ja comprens!..

(ab gran sentiment.)

Ra. "No cumprán rien."

Sols una cosa comprench
y es; que no portas els naps.

Yg. La desgracia!

Ra. Considero

que no 'ls portas... res més... no.

Yg. Ja haguera cobrat, però...

Ra. Sempre ha de surti aquet però.

Yg.

(dramàtic.)

Si vols escolta, et faré
relació del que ha passat,

Na.

(id.)

Si, però si no has cobrat
del demés ... que n'haig de fe'?

~~Ygn. Si, però si no has cobrat
del demés ... que n'haig de fe'~~

(adelantant dramàtic.)

Ygn. - Hi surtit d'aquí a las deu,
omplert d'alegria el cor,
veient goig per tot arreu,
com el marí que 'l port veu,
després d'un temporal fort.
A tothom volia di

(Nafel s'aixuga 'ls ulls nemicant.)

la sort que habiam tingut
y com si fos ab mal fi,
desde aquí fins en allí

no hi trobat cap conegut.
Com anaba tant corrent
un quart d'onze no era encara
cuant hi he sigut. fat cruent!

(Nafel plorant.)

Na. No vaig sofri tant torment
ni cuant varen mata' l'pare.

Yg. Ja soch a' ca la Ciutat
y omplert el cor d'ilusions,
sense escolta' mes rahons
hi pujat els esglasos
com un caball desbocat.

A la porta d'alli hont pagan
hi ha' un pobre ab una banqueta
ab gemitos que als richs halagan,
y deu quartos que 'm quedaban

els hi tiro a la caixeta.

Ra. Meals aguanyats.

Yg. Ja ho pots di;

pers si jo estava boig.

Ra. Sense el pero' ja ho pots di.

Yg. El dine' que hi havia alli
y que 'n feya, noy, de goig.

Entrego el billet ufa'
y ya en sentia la olo',
cuant un senyo' lleig que hi ha'

'm diu: tingui, que no es bo,

y plaf! me 'l torna a tira'.

Alli de vergonya 'm corru,

hi quedat sens veu ni res,

la pell no 'm tocaba al forru,

que no s' impressionan mes

els que prenen banys de xorru.
Torno en mi; penjant d'un fil
veig de la rifa la llista
y sens cuidar-me d'istils
l'arrenco, hi passo la vista...

Ra. No habiam tret?

Yg. Cà... ni 'ls mils.

Allavors d'una mirada
hi vist l'error, ja era bo
el número aquell, però
era...

Ra. Sempre aquet però

Yg. de la setmana passada.

Ra. *(el treu d'un calaix)*

Llavors es l'altre.

Yg. Està clà.

Ra. Téns rahó que es cambiat.

51

Deu mil cuaranta pelat.

(llegint.)

Yg. Bona diferencia hi há.

Ra. Y ara que fem?

Yg. Meira' aquest.

Ra. Ja te 'l dono.

Yg. Jo també;

bitllets?... may més en pendré.

Ra. Si es una estafa ~~de~~ bitllets.

Yg. ~~Si es fern de pega~~
La mitat se'n quedan; ves ves

com pot se' fácil de treure.

Ra. ~~La mitat?~~

Yg. Si, si; m pots creure.

Ra. Més burro tu d'habels pres

sabentho.

Yg. Burro? Alsa, alsa!..

Ra. Home, es clà.

Yg. Y que ha de se...

habias de sabé primé

que era mitja pela falsa.

Ra. Quin desengany es aquet!

Yg. 'Ls deu quartos sento jo.

Ra. Jo que per tenil' millo'
jins hi llenzat el barret.

Yg. Guéssis vist aquell taulell
las pilas de cireretas.

Ra. Bé, bé, no m' fassis dentetas.

Yg. No m' ho trauré del cervell.

Pensa' que ho tenia al pap

y veurels allí... tocarlos

casi...

Ra. Y yo sumiarlos,
may mes m'ho traure' del cap.

Yg. Ara jo fins 'm daria
al dimoni pels diners.

Ra. Tampoch en treurias res,
et pensas que 't surtiria?

Yg. Per habé' un anima, mil
sacrificis jeya.

Ra. Era antes,
ara que en deu teni' tantas
no ens en deu da' poch de fil;
es negoci que no lucra.

Yg. *Be l'hi va eixí a Sant Antoni.*

Ra. Yo no crech ab mes dimoni
que es aquell de l'aiga ab sucre.

Yg.

(ab misteri.)

Donchs yo coneix un senyo
que ara ens tenim molta r'abia,
que li va surti a son 'abia

Ra. 'Me farai agafai po.

(rient.)

Yg. Diu que era molt jove y curra
y vivia prop del Segre
a un Meas que l'aigua hi sussurra;
y una nit plujosa y negra
com la panxa de una burra,
sent al passa' una centella
que va ilumina' 'l vehinat
deixantho tot deslumbrat
un suspir mes ofegat
que una llengua de badella.
Es descotxa poch a poch,

comença a resar a Sant Cinto
 qu'era el patró d'aquell lloch,
 tremolant-ne com un quinto

al entrar a n'el primer foch.

De repent, qui es? demana,

a son temor posant freno,

y sent una veu ufana,

fresca, com la del Sereno

de la Plassa de la Llana:

"Juram que et daràs ab mi

y jo 't faré nada' ab ort,

o sino de cert puch di

que rebràs el demati

repentina y cruel mort."

Esclama ella: Sant Antoni,

despues de fer dos xisquets,

y llavors veu el dimoni
illuminat per cuets
dels que fa' el senyo' Geroni.
De repent es torna prim
com raig de purro' de pobre,
fuig al fi, deixant de sobre
una uló' de sucarrim
que empastifaba l'artoba.
Va' mori ella del espant
y el diable tal vegada
comprenent la pasterada
que habia fet, mes endevant
va' da' riquesa sobrada
als seus fills que a temps antichs
seyan formatjes y arrops
pels seus coneguts y amichs,

y ara es tant lo que son rics
que diu que sopan dos cops.

Raf. Y vols di que tots aixó
es cert? (ab ironia marcada)

Yg. Ua... (Rafel l'hi escapa el d'ure)

Yo un dire' aixi
m'faria pena.

Ra. Si?

(Deixam passa un ratet bo)

Ues ara si jo sabes
que l'hagueis de balla' grassa,
cridantlo...

Yg. (ab poi)
No cridis massa.

Ra. Que tens poi que no vingues?

Yg. Ues, m'has fet agafa' poi.

Ra. Serem ricks, cridemlo are

Yg. Qui, jo?... que 'l cridi ton pare.

Ra. Si vols 'l cridaré jo.

Yg.

(ab temor creixent.)

Veus ara ab aquestas bromas
tinch una pell de gallina...

Ra. A mi també m'amohina
aquet medit, pero home

per que entrem ab enartos are
no n'hi ha altre de milló.

Yg. Cridem a nostre Jenyo.

Ra. No mei surt a n'al Sant Para.

El crido.

Yg. (Bona l'hem feta)

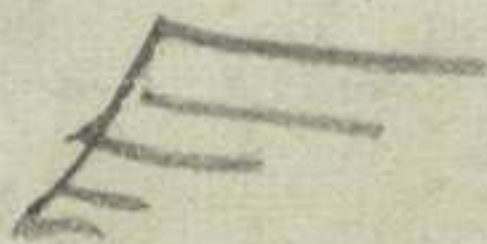
No entench, aquesta mania!

Rat. Ba?.....

55
Yg= No home, (Verga Maria!)

Ra= (Ma noy que es Nouca.) Bañeta!

(criant fort. Ignasi. Franeta)

Yg= Y ho fa

Raf= Si vob comprà cart

de dos ànimas la pell

Surtans, ab un bon farrell.

Diabla... surtans.

(partit)

Escena 5.

Dits - Llopis.

Llo.

(vestit de paia. Al di "Deu los quart" los

dos fan un crit y s'empenyen en un raió de

primer terme.)

Deu los quart.

(fort.)

Yg. } Ay!
Ra. }

(van à ampararse en primer termin.)

Yg. Rafel.

Ra. Me 'he quedat blau.

Yg. Y que no ha fet gens de pressa!

Ra. Ho, no. (Ygnaci fa' un moviment de por)

Llo. Perque tal sorpresa?

Yg. Ja comensa com el Jaunt.

Raf. Noy ha vingut que ni el vent,
qui sab si deu portà el cofre!

Yg. Vens, no fa' pudi' de sopra.

Ra. Deu se un dimoni desent
Jo' guerra jugat deu rabs
que no hi era.

Yg. Quant pateixo

Rat. Y yo sembla que segueixo
ab el cor un punt de vals.

Yg. Ja 'l t'ens; demana un empleyo.

Ra. Yo? Deu me'n quart, Sant Antoni.

(a Llopis)

Al cridal' senyo' dimoni...

(sense may fixarse, no sab com seguir y

Ignaci l' interromp.)

Yg. Voliam di' el del paseyu.

Llo. Pero que es això?... Senyor?

Yg. Quin bunyol has fet tan gros.

Ra. Meiri, si toques el dos
ens faria molt favor.

Yg. Mercixerias deu castichs.

Ra. T'ens uns rosaris?

Yg. Sí, aris.

D'hont vols que ls tregui els rosaris?

S'han perdut com els elàstichs.

Llo. Pro que enredos son aquets?

Ra. Vaigissen.

Yg. Si jo ho faria. (com aconsellant)

Ra. Ta l'avisarem el dia

que volguem fe' ls Pastorets.

Llo. Si de mi 's volen burlá

els diré que ningú ho logra.

(ls agafa y separa)

Ra.

Yg.

} Senyo' Dimoni!

(espantats.)

Llo.

So' el sogre.

Yg. (Poca diferencia hi ha.)

Llo. Rayos!

Ra. No s'enfadi, home!

(reconeixentlo)

Llo. No hem quedat que vindria?

Ra. Si, si; es que cada mitj dia
estem, un xiquet de broma.

(Ni hi pensaba.)

Llo. Si es comedia
no he dit res, si que aconsola
un xiquet de ~~ferinola~~.

Ra. (Per mi sera la tragedia.)

Llo. (abrant a Ygnaci.)

Es vosté? que viva Espanya!
Aquet tipo, que no logra?

Yg. Vosté donchs es...

Llo. El seu sogre

Yg. Sogre!

Llo. Tendre!

Na. (Y no s'estranya!)

Yg. Al fi donchs haurem lograt
el permis...

Llo. Bastant os costa.

L' amor de pare...

Na. (Faig posta
que aquet xicot s'ha locat.)

Yg. Ja li deya, la palestra
guanyaré al fi si no'm moro.

Llo. Si, ja'l veyo fent el lloro
tot lo dia a' la finestra.

Na. (Jo'm confonch... ell!)

Llo. Prenem nort!

Lo que té de fé' vosté' ara
es escriure en el seu pare

sobre la marxa.

Yg. Si es mort.

Llo. Donchs que m'ha dit vostè?

Ra. Oh!

(Ja s'acosta la tempesta.)

Va' mori ahí de repenta.

Yg. Que va...

Ra.

(va' fent senyas a Ignaci que no ho repara)

Ta li deya sempre jo;
 está' grái que dona gust,
 pero ab un cambi admósferich
 li vindrá' un cas climaterich
 que 'ns ha de doná' un disgust;
 y aixís ara ha resultat;
 y un senyo' que feya un goig...

Yg. Rafel, que t'has tornat boig!

si deu anys qu'és enterrat.

Ra. Quin home!... Ignaci, imital.

(fent veure que no'l sent.)

Yg. Pero...

Ra. És cert qu'és un cas fort.

Yg. Si, pero ja temps qu'és mort.

Ra. Ditxós pero... Ressucital.

(cridanti.)

Yg. 'Me faràs perdre 'l senderi;
que necessitat hi ha
que hagi de ressucita'?

Llo. Aquí jo hi veig un misteri.

Yg. Cap misteri, no.

Ra. (com estranyant que l'hi) Cabal,

no n'hi ha cap de misteri.

Llo. A mi no'm falta criteri;

al fi soch municipal
y que fare' disbarats;
tinch mal dia.

Yg. Pero en junt...

Llo. Es que avuy hi errat d'un punt
la grossa dels empedrats.

Yg. No'ns toqui el punt de la rifa.

Llo. Acabem d'una vegada

(a' Ygnaci.)

Senyo' Nafel.

Na. (Pastarada;
ara si que s'empastifa.)

Yg. Això es ab tu.

Llo. (a' Ygnaci.)

Ab vosté.

Yg. No'm vingui ab mes brochs, pel cel,

no me'n dich jo de Nafel.

(Llopió mira á Nafel.)

Ra. Si yo tampoch.

Llo. (Curios buscant algun traute per pegarli
cuant veu un bitllet demunt la
taula.)

No hi ha...? Ah!

Que?

Yg. Deu mil cuarenta pelat.

Llo. Ara llegeix el bitllet.

Yg. Si, si; aquest bitllet ha tret
la grossa dels impedrat.
Jo tenia cuarenta un
comprat a' Santa Maria.

Ra. Ditxa, plaher, alegria...

Llo. Si, si, jo hi errat d'un punt;

pero...

Ra. Un pero s'atravessa,
malo.

Llo. Què?... vuy di pero,
que com se queda d'allò?

Ra. Veurà, no moquem mes pressa.
Jo era el nuvi a la vritat
de la seva noya, y ara
vostè a la fi es el seu pare
y ho voldria habè encertat;
perque ab aquest cas hi guanyi
un consell li vuy donà;
si ab mi la vol fé casa,
creguim, val més que l'escanyi.

Yg. Pero que 'm digueu es precis,
de qui's parla; no es vostè

el duenyo' del pis primé?

Llo. Yo?

Na. Cà' home, t'has errat de pis.

A més que la que tu' dius
es la que tinch demanada.

Yg. Que es...

Na. De serio.

Yg. Bah! m'agrada.

(cau una pedra ab un paper)

Na. Qu'es aixó?

Yg. Ella que m'escrivu

Na. Es di que tu'...

Yg. (obrint la carta.)

'No estimem.

Na. De serio?

Yg. No, de par-riure,

ves com me podria escriure

Na. Oh, serà meua.

Yg. Ho veurem.

(llegint.)

"Tenim l'assunto mol mal,
res de voste' puch admetre
que ahí 'l pare 'm va' prometre
a' un tal Rafael Perdal."

- Infame!

(declamat.)

Na. Ah, ja, ja!

(rihent)

Yg.

(llegint.)

Dolors enormes
sento al donarli. aquet no,
tot es consumat, pero,

el pare vol pendre informes.

Ra. (cambiant de to.)

Aquet pero m'ha aixafat:

prenen informes de mi,

ja puch espera' el seu si.

Yg. Téni raho, això m'ha animat.

Ra. Bà, no poguent ja se' m'eva
te la dono.

Yg. Gràcias are...

Llo. Y a' mi que no 'm toca encare?

Ra. Té raho... ^(mol enemat) pero...

Llo. Sens treva

Pàguim^{me} el dany ~~me~~ ^{que hasta ab} perit

~~que~~ a' la noya li han causat;

si un dia ha de pendre estat

aixó li fóra un desmerit.

Ra = Quant vol?

Llo = Home, ja veurà;
per sorti dels meus apuros
jo necesito vint duros.

Ra = Donchs no'n parlem mes, ja esta:

gg - Si, pero...

Ram = Tu tanca ls' ulls

y calla:

(al publich)

Això esta acabat:

Si per sort han agradat
aplaudecixin ls' embully.

